

Живети у Бадњеvu је предност, уколико одаберемо да љубав буде изнад себичности и потребе за нестајањем. Ако се одвојимо од таквог мисаоног утиска подједнако ћемо се препустити принципу променљивости, који је (када је у питању природа) увек претходник уништавању. Та се доследност, у облику зла, снажније оверава у свом повратку – постаје неповратна. Није ли плач за бистрином наше посестримае, воде на Тимоку, пред – тужанка Дунаву?

Знам да морамо бити тамо где је могуће реаговати и постепено створити услове да све што је у нама / око нас има одређене особине које морамо поштовати у својој изворности.

Треба одабрати да се тако деси!

уредник